

Posudek na bakalářskou práci

Heleny Píšové

Cesta k ženskému fotbalu

Tato bakalářská práce má zajímavé téma, neboť umožňuje vhled do poměrně exkluzivního prostředí díky tomu, že sama autorka v něm působí. V práci využila svého sociálního kapitálu a znalosti prostředí a dobře pracuje i se svou lokací coby insiderky. Zaujetí pro téma nebylo třeba uměle budovat. Práce je psána z genderové perspektivy a výzkumná otázka je jasně formulovaná: Jak se genderový systém promítá do procesu, v němž se žena stává hráčkou fotbalu?

Na první pohled u této bakalářské práce hrozí problém s rozsahem, je ale třeba říci, že z části to lze připsat lapidárnímu stylu vyjadřování autorky, který neopomíná podstatné věci a vyjadřuje je jasně, a dlužno říci, že i čtivě. To je patrné již z Úvodu, který práci jasně představuje, žádná relevantní informace v něm nechybí. Zajímavý je také způsob představení konceptu gender, je zde na malé ploše řada dobře vybraných definic, jinak, než bývá v bakalářských pracích zvykem. Je z nich totiž patrné, že autorka ví, co hledá, má na paměti, že teoretické koncepty mají být funkční ve vztahu k výzkumné otázce. Sekundární literaturu autorka vyhledávala sama, oceňuji mimo jiné využití časopisu *Women 2000 and beyond*. Základní debatu o přístupech k problematice prezentuje autorka především skrze Ann Hall, a činí tak opět dost stručně, ale chytře, podobně to platí o tezích podle Skogvang, ty hlavní zde nechybí. Také struktura teoretické části je správně uspořádána sestupováním od obecnějšího rámce ke specifickým teoriím vztahujícím se k výzkumné otázce, jako jsou otázky rovnosti pohlaví ve sportu či homosexualita ve sportovním prostředí. Oceňuji mimo jiné uchopení vztahu mezi heteronormativitou a genderem. Nechybí také důležité kontextuální podkapitoly o prostředí a náležitostech ženského fotbalu.

V empirické části je adekvátně popsána technika sběru dat a nechybí zde reflexe průběhu výzkumu, ocenit je třeba větu „Samy hráčky nějakým způsobem interpretují danou skutečnost a já ve svém výzkumu budu provádět interpretaci jejich interpretací“. Co se týče výzkumného vzorku, u obhajoby by možná stálo za bližší osvětlení, jakou roli hrálo, že některé byly z druhé a některé ze třetí ligy. Sběr dat vhodně doplnila také o metodu autobiografického záznamu a jasně vysvětluje, jak s ním pracovala. Přesně je popsán také způsob transkripce. Popis postupu analýzy opět funkčně propojuje pokyny metodologické literatury s vlastní prací autorky, i zde neztrácíme dojem, že autorka má svůj projekt stále pod kontrolou. Analýzy a interpretace jsou pozorné, čtení významů je ukázněné a přesvědčivě doložené citovanými výroky. Nosné jsou všechny kategorie, celkem osm. Plasticky je představena již v první kategorii role otce, od cílené po

bezděčnou podporu, citlivě a neschematicky pracuje i s genderovými interpretacemi. Ty procházejí všemi kategoriemi a najdeme spoustu nuancí, co se týče manifestací genderového řádu, explicitněji je pak genderová perspektiva rozpracována v kategorii Genderový zmatek – samostatná kategorie je zde odůvodněná a svědčí o solidním uchopení genderové perspektivy. Správný je postřeh, že rozpor plyne ze stereotypů v hlavách hráček a současně z tendence k jejich subverzi. Aby posudek nebyl pouze chválou, interpretace by mohly využívat ještě sofistikovanějších a hlubších konceptuálních uchopení, a také by měly být výrazněji provázány s teoriemi, ale na bakalářskou práci má odvedená analýza i interpretace již slušnou úroveň. Odkazování jak v teoretické, tak v empirické části je bezchybné.

Tato bakalářská práce je specifická svým minimálním rozsahem, který však překvapivě nejde na úkor bohatosti a plastičnosti výzkumných nálezů, práce je stručná a lapidární, ale analýza rozhodně není odbytá a je subtilnější než u řady mnohem rozsáhlejších prací. Vyjadřování je jasné a kultivované.

Práci Heleny Píšové doporučuji k obhajobě a navzdory jejímu minimalismu se nebráním ani známce výborně.

V Roztokách 10. 6. 2015

PhDr. Hana Havelková, PhD.